

lagde mærke til i aftes, da jeg hørte statsministeren kommentere lidt af det, som er sket her i den sidste tid, at statsministeren nævnte, at det havde været en af hans vanskeligste sager i den tid, han havde været statsminister. Det bekymrer mig.

Jeg lagde også mærke til, at statsministeren nævnte, at det måske skyldtes den fysiske afstand og også den holdning, som færingerne nu engang har. Det, jeg nu siger, mener jeg af et ærligt hjerte, og jeg beder om, at det bliver opfattet positivt, og jeg ved, at der kan gøres noget ved det; jeg har forsøgt at snakke med nogle af ministre, nuværende og forhenværende. Det, som jeg vil sige i denne sammenhæng, er, at vi har altså et rigsfællesskab, der er 600 år gammelt, 600 år, og jeg har fra barn af læst lige så godt dansk som færøsk, jeg kunne bare ikke snakke det, og det kan jeg dårligt nok nu, det skal jeg indrømme. Men min søn og de børn, der er kommet efter mig, snakker dansk flydende.

Så det, som jeg vil bede om, er, at man tænker på, at det måske har sin sammenhæng i, som også statsministeren siger, at der ikke har været de store problemer med Færøerne op igennem 1980'erne, for da spillede klaveret så godt, og man lod bare færingerne passe sig selv. Det var også, som det indimellem blev sagt, som at stikke hånden i en hvepsereade at blande sig, når de daværende lagmænd gik hernelde og bare bad om at få; det var som en butik, hvor man gik og tog til sig selv og bad om at få overdraget både det ene og det andet område.

Jeg har sagt til hr. Óli Breckmann, at det bliver et stort problem for alle historieskrivere på Færøerne at finde ud af, hvordan den færøske socialdemokratiske lagmand op igennem tiderne, Atli Dam, som jeg holder meget af, har båret sig ad med at få hr. Óli Breckmann til at stemme for alt det, som Atli Dam har fundet på, og bag efter har hr. Óli Breckmann bare negativt at sige om det. Men hr. Óli Breckmann har været den afgørende stemme i de fleste af de her overdragelser og mange andre ting hos den socialdemokratiske regering på Færøerne.

Jeg skal måske også lige nævne – jeg kom til at tænke på, at jeg så i avisen, at en af ministre havde sagt, at det var lige så vanskeligt at have med færingerne at gøre, som det var med de her østerlandske tæppehandlere. Jeg ved ikke hvorfor, men jeg kom pludselig i tanker om det, men spørgsmålet er altså, hvem der er køber, og hvem der er sælger. Det er ikke lige meget, hvem der er køberen, og hvem der er sælgeren.

Hvis vi havde startet med det forslag, som vi nu er blevet enige om, f.eks. i februar måned, så tror jeg, at både regeringen og statsministeren og jeg og vi alle sammen havde været lykkelige i dag. Vi havde i hvert fald undgået en forfærdelig masse misforståelser i den her tid. Men man vokser med opgaven, og jeg er ikke i tvivl om, at statsministeren vil gøre sit yderste for at forstå færingerne. Jeg har nævnt det før: Statsministeren har haft en god tur på Færøerne, har haft et godt indtryk, færingerne fik også et godt indtryk, og han er vores statsminister.

Jeg har et spørgsmål til CD og De Radikale. Det lyder: Vil man give de nuværende ministre den samme behandling, som man gav hr. Poul Schlüter efter tamilsagen, hvis det viser sig, at nogle af dem er medansvarlige for, at de færøske skatteborgere må bløde i denne sag?

Og til regeringen og De Konservative har jeg et spørgsmål, der lyder: Hvad har man tænkt at foretage sig for at genoprette tilliden internt i rigsfællesskabet? Tilstanden på Færøerne, som denne debat drejer sig om – det er jo rigets tilstand – den kender regeringen, og den kender de fleste her i salen også. Men jeg har det måske mere inde på livet, og det, man måske har hørt mig snakke mest om, er fraflytningen fra Færøerne.

På trods af alt det, som man har prøvet at hjælpe med, at gøre godt med fra regeringens side – det har jeg takket for før, det vil jeg gerne gentage her – så er vi i den uheldige situation, at det hjælper så uendelig lidt. Jeg hørte lige nu, før jeg gik ned i salen, at man bare i Klaksvik f.eks. nu efter sommerferien regner med, at 16 familier vil forlade bygden. Det er det samme som 16.000 danskere, hvis vi ganger det op efter de danske forhold, og det fortæller mig, at beskatningsgrundlaget, mulighederne for at betale igen, smuldrer for os, bliver væk for os.

Jeg er glad for at kunne sige, at det frie fald i økonomien er standset, men vi har fortsat store vanskeligheder. Genopretningspolitikken stiller enormt store krav. Skattetrykket er ikke let at leve med, mange flygter fra øerne på grund af skattetrykket. Jeg har uddelt nogle eksemplarer fra det færøske skattevæsen, som medlemmerne selv kan læse, og regeringsmedlemmerne har fået et eksemplar også.

Men lad mig blot nævne ét eksempel, f.eks. en mand, der tjener 150.000 kr., og hans kone 70.000 kr. De bor i en lejlighed, og når man tager højde for børnebidrag, ejendomsskat, sygekasse og boligsikring, betaler det færøske ægtepar ca. 80 pct. pct. mere, end man gør i Danmark.